

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. På grundlag af det udredningsarbejde, der indeholdes i betænkning nr. 965 af 1982 (Rapport om betalingskort), gav industriministeren den 2. marts 1983 folketinget en redegørelse (Folketingstidende 1983/83 sp. 6620-6631).

Med udgangspunkt i industriministerens redegørelse havde tinget den 15. marts 1983 en debat (Folketingstidende 1982/83 sp. 7570-7642), der afsluttedes med vedtagelse af følgende dagsorden: »Idet folketinget pålægger regeringen i begyndelsen af folketingssamlingen 1983-84 at fremsætte forslag til lovgivning om registrering af betalings-systemer baseret på konto-, kredit- og købekort og om offentlig kontrol og indseende med systemerne med henblik på varetagelse af forbrugernes interesser at sikre overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug, går tinget over til næste sag på dagsordenen«.

2. Det foreliggende lovudkast er udarbejdet på grundlag af denne dagsorden.

I det følgende omtales lovforslagets hovedpunkter i punkt 3-8.

3. Grundlaget for den offentlige kontrol og indseende med betalingssystemer, hvortil er knyttet anvendelse af kort, er §§ 8-10, hvorefter alle sådanne systemer skal anmeldes og registreres. I registeret indføres alle væsentlige oplysninger vedrørende betalingssystemer af både teknisk og juridisk art.

Gennem registeret, som er tilgængeligt for offentligheden, gives interesserede mulighed for at gøre sig bekendt med vilkår for benyttelse af betalingskort og systemets indretning (§ 10).

Registrering vil endvidere tjene som grundlag for tilsynsmyndighedens indgrebsbeføjelse (§ 12), der kan bringes i anvendelse, såfremt brugerne af systemet ikke i fornødent omfang er sikret mod urimelige forhold, således som nævnt i folketingets dagsorden.

4. I § 13 er opregnet en række oplysninger, der skal udleveres til forbrugeren, før aftale om brug

af betalingskort indgås. Disse forhold indgår som helt centrale i den regel (§ 12), som udgør tilsynsmyndighedens fundament for at gribe ind, og som rækker videre end kreditkøbsloven og markedsføringsloven. Det samme gælder adgangen til at beskæftige sig med den tekniske indretning af betalingssystemet.

Indgrebsbeføjelsen omfatter dels en adgang til at forhandle om ændringer, således som det allerede praktiseres inden for markedsføringsloven, dels en adgang til at udstede påbud. Påbud skal af tilsynet indbringes for Sø- og Handelsretten, hvis der gøres indsigelse. I sådanne sager suppleres dommeren med 4 sagkyndige, 2 erhvervsrepræsentanter og 2 forbrugerrepræsentanter.

5. §§ 14 og 15 regulerer ansvarfordelingen mellem parterne i betalingskortsystemet. Herudover finder de almindelige erstatningsregler anvendelse.

Kreditkøbslovens lempelige ansvarsregler for indehavere af konto- og kreditkort i tilfælde af misbrug af kort, gøres med § 14 anvendelige på øvrige betalingskort.

Betalingsmodtager gøres ansvarlig som følge af misbrug af kort, hvis han var i ond tro derom, (§ 14, stk. 2).

Kortudstederen vil efter forslagets § 14, stk. 3, være ansvarlig, når et kort er misbrugt, og ansvaret ikke kan placeres andetsteds. Endvidere vil han være ansvarlig efter § 15, stk. 1, når betaling på grund af tekniske fejl eller lignende ikke konteres efter hensigten, selv om fejlen var hændelig. Der pålægges herved kortudstederen et objektivt ansvar.

Forbrugeren er sikret mod ethvert tab samt mod indsigelse om manglende betaling, der ikke kan tilregnes ham, i tilfælde af fejlagtig kontering (§ 15, stk. 2).

I det omfang betalingsmodtager selv råder over apparatur, som kortudsteder ikke har indflydelse på, skal betalingsmodtager dog selv bære risikoen for fejlagtig kontering hos ham (§ 15, stk. 3).

6. Den gebyrpolitik, der vedrører betalingskort, behandles efter gældende monopol-, pris- og avan-